

Het adventsevangelië is er altijd één van verwondering en verwarring. Allereerst zal ik wat zeggen over de verwondering. Volgens de middeleeuwer Bernard van Clairvaux zijn er rond de geboorte van de Heere Jezus 3 wonderen gebeurd. Het 1e wonder is dat God mens geworden is. En het 2e wonder is dat Zijn moeder een maagd was. En het 3e wonder is misschien wel het grootste wonder. Dat er mensen zijn die dat mogen geloven. En Maria is daar één van. Ze zal het straks ook zeggen: "Mij geschiedde naar Uw woord."

En toch geeft het kerstevangelië wel wat verwarring. Waarom stuurt de Heere de engel Gabriël naar dat meisje in dat donkere gebied van Galilea? Maar tegelijk ook die verwondering. Want het is ook weer niet zo toevallig als het lijkt dat het Maria is. Er staat heel fijntjes bij in vers 27 dat Maria ondertrouwd is met Jozef. Jozef, wie kende hem niet. De timmerman. De specialist in houten deuren en kozijnen. Maar verder was die man niet zo interessant. Maar, hij is wel een koningskind. Hij stamt nog wel van het huis van David. De ondertrouw betekende trouwens ook meer dan een verloving nu. Eigenlijk was dat het hele wettige juridische geregeld van het huwelijk. Behalve dat dan de bruid en de bruidegom nog apart woonde. Maar als de ondertrouw dan verbroken werd dan gold dat ook als echtscheiding. Door die ondertrouw hoort Maria bij het huis van David.

De Heere is soeverein. Hij vergist Zich niet. Hij stuurt Gabriël naar Maria stuurt. En hier laat God een oude belofte na lange tijd in vervulling gaan. God houdt Zich aan Zijn woord. Tot in de kleinste details. Vergeet dat niet. Dat is zo'n bemoediging. Met het beloftewoord komt een mens nooit bedrogen uit. Maar nu mag Maria tot haar verwondering horen. De langverwachte Messias. Hij komt. En Maria weet niet wat haar overkomt. Ze raakt in verwarring. **"Ik, gezegend onder alle vrouwen."** Wat wil dat toch zeggen? En dan gaat ze overleggen in haar hart. Je kan het ook zo vertalen. Ze is aan het nadenken over die woorden die Gabriël hier spreekt. Maria kende haar bijbel wel. Maar wat is dit? Wat wil dit toch allemaal zeggen? Ze kan het allemaal nog geen plaats geven. En dat staat er dus ook. Het zijn die woorden die in haar verwarring brengen. Ze begrijpt er niets van. En wat is Gods bedoeling hiermee? Maar ze denkt er juist over na. Ze herdenkt en bepeinsd.

Mediteren, dat hoort ook bij het geloof. Je ziet als het ware die gedachten werken in dat hoofd van Maria. En ook als Gabriël nog wat meer uitlegt dan blijft ze toch wat in verwarring. En dan komt ze ook met vragen. Dat stopt ze niet weg. Ze zegt in vers 34 hoe zal dat mogelijk zijn? Op welke manier zal dat gaan. Jongelui, stop die moeilijke vragen dan ook niet weg. Want dit meisje, Maria, laat je ook zien wat je daar mee kunt doen. Je mag met die vragen gaan naar Hem. Maria stelt haar vragen. En wordt het haar dan kwalijk genomen? Integendeel. Maar waarom werd Zacharias het dan wel kwalijk genomen? Zacharias kreeg toch een behoorlijke straf toen hij ging doorvragen. Ja, maar hij kwam tot God in het ongeloof. En hoe herken je dat nou? Als het ongeloof vragen gaat stellen dan is het niet om een antwoord te willen horen. Zacharias had allang zijn conclusie getrokken. Dat kan helemaal niet. En het zal ook niet gebeuren. Het ongeloof stelt wel vragen aan God, maar juist vragen om geen antwoord van God te willen horen. Zacharias vraagt om een teken. Zacharias stelt een voorwaarde. Waarbij zal ik dit weten? Als u mij geen teken geeft, dan accepteer ik het echt niet. Kijk, dat is nou een typische reactie van het ongeloof. Eerst zien, dan geloven. En dat ongeloof zit heel diep in ons bloed. Heel diep in de oude mens. Ook iemand die de Heere vreest, kan finaal in de valkuil van het ongeloof tuimelen. Ongeloof dat wil alles eerst begrijpen, beredeneren, bewijzen voordat het in vertrouwen zich op de Heere verlaat.

Maria zegt niet: "Hoe zal ik dat weten?" Maar ze zegt: "Hoe zal het gaan, want ik heb geen omgang met een man?" Nee, ze vraagt geen bewijs. Ze stelt ook geen voorwaarden. Dat het zal geschieden, dat gelooft Maria. Want God zegt het. En Hij is de waarheid Zelf. Dus geen vraagteken. Ik zeg niet dat er in het hart van Maria geen aanvechting is geweest. Maar Maria geeft er niet aan toe. Maria gelooft dat de Heere het antwoord wel weet. Zij is nog in verwarring. Ze begrijpt er nog weinig van. Maar ze gelooft wel dat Hij er meer van weet. En ze vraagt: "Heere, wilt U me alstublieft helpen in mijn verwarring. Want ik begrijp er niets van." Dat is nou het geloof. Dat ook met moeilijke vragen naar Hem toe gaat. Heere, wilt U mij helpen in mijn verwarring. Je zou zeggen meer verwarring dan verwondering. Maar in die verwarring zoekt ze toch antwoord op haar vragen. Dat lees ik in vers 34. "Hoe zal dat mogelijk zijn. Hoe kan dat nou Heere? Want ik heb nog geen gemeenschap met een man." Maria heeft geen gemeenschap met Jozef voordat ze getrouwd is. En toch wordt ze zwanger. Ja, dat kan natuurlijk niet. Maar het gebeurt wel. En dat is weer die verwarring. Hoe moet het dan? Gabriël wil het uitleggen. De Heilige Geest zal over Maria komen. De kracht van de Allerhoogste zal haar overschaduwen. En het meest bijzondere komt erna. Dat de Heilige, Gods Zoon genoemd zal worden. Ja, dat is wel het diepste wonder van advent. Dat kind van Maria zal Gods eigen zoon zijn. God wordt mens. Hij komt op deze aarde. Op deze zondige aarde. Om hier in een trog geboren te worden. Ja, zo had Maria dat thuis niet geleerd.

Niemand verwachtte Gods eigen Zoon. Dat was ongehoord. Dat was onvoorstelbaar. God die de hemel verlaat. God Die op deze wijze op de aarde komt. Als een hulpeloos kind. Mens zoals jij en ik, alleen dan zonder zonde. Dat is verwarrend. Maar die verwarring gaat wel weer over in de verwondering.

Maria verzet zich niet. En ze spot er niet mee. En ze lacht Gabriel niet uit, zoals Sara wel deed. Maar ze geeft zich geheel over aan de Heere. Al zal het vast moeilijk zijn geweest. Maar dat weet de Heere wel. Hij weet dat wij zwak van moed en klein van krachten zijn. En daarom komt de engel haar ook tegemoet. Gabriel zegt: "Ik zal je nog wat vertellen. Als je het nou lastig vind om het allemaal te bevatten, je nicht Elizabeth is ook zwanger. En je weet dat ze onvruchtbaar was. Ze was heel oud. Maar hier is dan een teken om je te helpen.

En dan nog vers 37. Dat is nou echt zo'n woord om in je hart te bergen. *"Want geen ding zal bij God onmogelijk zijn."* Als je het leven somber in ziet. Je vind dat de dagen lang duren. Schrijf dan deze tekst maar op. Geen ding zal bij God onmogelijk zijn. Dit is echt zo'n tekst tegen alle twijfel en ongeloof in. Geen ding zal bij God onmogelijk zijn. Dat is wat Jeremia eens mocht horen toen hij hopeloos in de put staat. De ouders van Simson hebben dat ook eens gehoord, toen de Filistijnen in Israël waren. Het is een woord wat Abraham ook eens mocht horen. Toen hij hoorde over een zwangerschap van hem en Sara op hun hoge leeftijd. Dan zegt de Heere tegen Abraham: "Zal voor de Heere iets te wonderlijk zijn." Hier hetzelfde. Geen ding zal bij God onmogelijk zijn!

Gabriel wil hier zeggen, je kunt op God rekenen ook al is er nog niets van te zien. En zo moesten Abraham en Sara wachten, 20 jaar lang. Wat hier staat kun je toepassen op elke levenssituatie. Op al die situaties die voor ons veel te zwaar lijken. Voor elke roeping, voor elke taak die voor ons onmogelijk lijken. Want geen ding zal bij God onmogelijk zijn. Als dit nou voor anderen kan, waarom dan niet voor u en voor jou? Wat is uw onmogelijkheid? Je harde hart? Je gedrag wat je maar niet kan veranderen? De zware weg die je misschien moet gaan? Die doorn in het vlees waar je niet van af komt? Heb je het al eens bij God gebracht? Want geen ding, geen nood, geen situatie, geen roeping is onmogelijk bij wie het van Hem verwacht. Want geen ding zal voor God onmogelijk zijn. Toen Corrie ten Boom in dat verschrikkelijke kamp Ravensbruck was, ontdekte ze dat God zelfs in dat dodenkamp aanwezig was. Ze zei later: "Er is geen put zo diep of Gods liefde gaat altijd dieper. Zijn armen reiken dieper dan de diepste diepten." Ik hoop dat je er iets van kent dat onze onmogelijkheden Gods mogelijkheden zijn. Om Zijn plan in jouw leven uit te voeren. Paulus zou later zeggen tegen de gemeente van Filipi: "Ik vermag alle dingen, (ik kan alle situaties aan) niet in mezelf, maar door Christus die mij kracht geeft." Dat is geen grootspraak, maar dat is een lofspraak.

En dan kan het wel eens zijn, dat je terug blikt in je leven. En dat je zegt: "O, Heere wat bent U trouw en goed." Ja, dat kan je natuurlijk alleen in het geloof zeggen. En de andere kant is ook waar. Zonder geloof is dat onmogelijk om dat te zeggen. Zolang je blijft zien op jezelf. Zolang je blijft staren naar je moeilijke omstandigheden, dan kom je nooit verder. En daarom nodig ik u allen uit om te kijken naar het antwoord van Maria. Vers 38: *"Zie de dienares van de Heere. Laat met mij geschieden overeenkomstig uw woord."* Weet je wat Maria hier eigenlijk zegt? Heere, doet U maar met mij wat U wilt. Als ik Uw weg maar mag gaan. Mij geschiedde naar Uw Woord. Laat het maar gebeuren, zoals U het zegt. En dat noem ik nou een zalige overgave. Dat is nou het echte leven. Je zo aan de Heere uitleveren net als Maria. "Heere, doe het maar zoals U het zegt." Dan is het goed. *Leer mij volgen zonder te vragen: "Vader wat Gij doet is goed. Leer mij slechts het heden dragen met een rustige kalme moed."*

En met verwondering kijk ik naar haar. Maar toch is het ook weer verwarrend. Want straks komen die roddelpraatjes. Wat zullen de mensen zeggen? En wat zal Jozef denken? En toch gaat het huwelijk met Jozef door. Jozef laat haar niet in de steek. God zal voorzien. Dat is nou de verwondering weer in de verwarring. En ja, waar zal dat Kind mij brengen? Er komt een dag dat Jozef en Maria moeten vluchten, omdat koning Herodes het kind wil doden. En dan is er weer die verwarring van de vlucht. Maar toch ook de verwondering. De Heere bewaard het kind in Egypte. Verwondering als Maria ziet hoe haar zoon God vertegenwoordigt. Hoe ze God in haar Kind mag herkennen. Maar wat is het een verwarring als de mensen zich aan Hem ergeren. Wat is het een verwarring als Hij wordt gevangengenomen. Een grote verwarring gaat door haar heen als die dag komt, dat er een zwaard door haar ziel gaat. Verbijsterd kijkt Maria naar haar Zoon. Gods kind aan het vloekhout. De beloofde Davidszoon. Gekruisigd. Dat kan toch niet? En toch, na 3 dagen van verwarring komt weer de verwondering. Verwondering, dat Hij daar hing ook voor mijn zonden. Verwondering dat Hij dat alles volbracht heeft. Ook voor mij! "Heere. Ik weet niet waar U mij brengt, maar laat me wel gaan in de weg naar Uw Woord." En zo is het nog. Als Hij Uw koning is dan zorgt Hij voor u. Dan draagt Hij u, waar je ook door heen moet. Door welke diepten moeiten en zorgen en depressies ook. En uiteindelijk dwars door de dood heen. Zelfs daar weet Hij raad mee. Want geen ding zal bij God onmogelijk zijn. Ken jij Hem al? Of ken je Hem niet. Want het alternatief is de verharding. Dat is de verkillig. Maria zegt: "Laat met mij geschieden overeenkomstig uw Woord." Ze zoekt de zegen dwars door de verwarring heen. En daar krijg je nooit spijt van. Want dat loopt altijd uit in de eeuwige verwondering.